

OPPSUMMERING RENESSANSESEMINAR 22.10. 2003
Rom 220, ES, kl 12.30-14
(Seminarleder/referent: Randi)

Christina Sandhaug (dr.stip. IBA): "the whole form thereof in all points as it was then performed": The Publication of Renaissance Court Masques"

Til stede: Kristin, Carlos, Unn, Karin, Kirsti, Hanne, Solveig, Lone, Randi,
Meldt forfall: Øivind A (underviser), Gro, Anne

AGENDA

1. Status prosjektskissen & tilbakemeldinger
2. Introduksjon paratekst/Christina

1. Status prosjektskissen & tilbakemeldinger.

Det er rom for flere kommentarer til prosjektskissen! "Høringsfristen" 24.10 er ikke absolutt, det viktigste blir å få oppsummert alle tilbakemeldinger innen neste allmøte 5.11. Poenget er at prosjektet har framdrift. Angående Lysebu minner Randi om eposten som ble sendt 13.10 der det ble foreslått at vi konsentrerer oss om *delprosjekt*-nivået på Lysebu, og at det er aktuelt å delegere innleder-oppgaver.

2. Introduksjon.

Legg merke til at R. Macksey bruker "dislocations" i sitt forord "Pausing on the threshold", side xii. Han gir også følgende oppsummering av Genettes paratekst-bibliografi, som han kaller Genettes "transtekstuelle trilogi":

L'introduction à l'architexte (1979) – topologi som inkluderer de ulike grenseområdene mellom teksten og "Den litterære republikk", dvs "utsiden" som den relaterer til.

Palimpsestes (1981) – studiet av "hypertekstuelle" forbindelser, dvs nye tekster "skrevet 'over' gamle", tekster som inviterer til en dobbelt lesning, jf Joyces Ulysses (hypertekst) og Homers Odysseen (hypotekst). Dette forholdet dekker alle former for imitasjon, adaptasjon, parodi og pastisj.

Seuils (1987) i eng. oversettelse: *Paratexts. Thresholds of interpretation* – studiet av terskler, de litterære og trykkes teknologiske konvensjonene som formidler mellom publiseringsverdenen og tekstens verden. Parateksten befinner seg verken på utsiden eller innsiden, den er begge steder, den er på terskelen.

Hvordan vil Christina beskrive "terskelen", eller den randsonen, som kanskje er et vel så godt norsk uttrykk, Samuel Daniel beveger seg i i denne teksten?:

Christina leverte følgende disposisjon for sitt innlegg:

1. The Masque

-> Form, function, nature

My project

-> "Spectacular Rhetoric. The marriage of visibility and persuasion in early Stuart Masques, 1603-1613"

The Text

2. Paratext and the masque: Three topics

A) The concept of *threshold* and the nature of the masque

-> Publication of masques: needs paratext and almost creates a new genre

-> Problems of defining the object of study

B) *Intentionality* and the purpose of paratexts in masques

-> In what ways should we read paratexts: uses and abuses

C) Paratext's function as *mediator* (world-text) and the form of the masque

-> The borders between world-text are complicated in both the performed and the published masque.

Samuel Daniel (1562?-1619, died the same year as Queen Anne, who had ordered the masque)

"The Vision of the Twelve Goddesses" was performed January 8, 1604.

OPPSUMMERING:

1. The main task of the court masques was to celebrate an occasion and glorify the court and the monarch: rhetoric of power. The masques were extremely expensive in production (could cost up to half of the national budget, partly responsible for the ruin of the economy in James I's reign...) and were usually performed only once (for a special occasion).

In the period 1603-42 fifty-one masques were performed (that is the number still extant in print).

The masques have been considered "a social institution" by scholars. Christina asks the question whether they could also be considered as *literary* institutions?

The publication by the text-writer of the court masques usually occurred shortly after the performance – and they were often produced in volumes containing other kinds of texts (the extent of "public availability" probably limited – performed at court, and written for the court). With the publication the poems / lyrics –which were often overridden by the spectacle – became available, also for the ones who had been present at the masque.

2. There are no "hard borders" in Genette's concept of paratext. The published masque a hybrid. How is this in relation to Genette's claim that the paratext is always in service of the text? *Is the paratext always "auxiliary"?*

In this published masque the dedication and preface makes up half of the total number of pages. How to define the object of study? How should we read the paratext? What is the intention of the paratext here?

Scholars have usually found a "depreciative attitude" in Daniel's preface to the masque (cf statement p. 30). But is the face value of the paratext to be taken literally? Such statements must be seen in relation to "sprezzatura" and the general discussion of the genre of the masques in the epoch (cf the attacks of the puritans on the masque).

The paratext as mediator between text-world. It has been a tendency to see the paratext as closer to "the real world" than the text, as more "overtly intentional", "the poet's sincere voice". In this case the paratext could easily stand alone, which the text could not. Which depends upon which?

Stikkord fra spørsmålsrunden/diskusjonen:

* Var dette et av de første stykkene Anne bestilte etter at hun ble dronning? (James I konge av England fra 1603, ved Elizabeth I's død.) Anne som Pallas – iscenesettelse av seg selv som krigs- /seiersgudinne "With lance of winning, target of defence: / In whom both wit and courage are expressed, / To get with glory, hold with providence".

Hvordan ble dette oppfattet?

Et element av ”emulering” av Queen Elizabeth her.

* Hvorfor heter det ”masque”?

- deltakerne bar ikke nødvendigvis masker.

* Allegorisk framstilling. (Interessant hvordan Daniel kontrollerer ”forestillingen om forestillingen” ved å utlegge allegorien i forordet. ”according to some one property that fitted our occasion”)

* Minner om ”intermezzo”, men dette er *ikke* del av noe annet, en ”court masque” varte *lenge*. Dette en engangsforestilling hvor det kun var symbolsk skille mellom scene og sal. En fest, en iscenesettelse av seg selv.

* Genette tydelig ”strukturalist” her, jf klassifiseringen ”paratekst” vs ”tekst”, men i ”virkeligheten” er det annerledes...

(men en ”sympatisk strukturalist”, med sans for humor...)

* Samuel Daniel’s ”brev” til Countess of Bedford – hva er foranledningen til hans forord med forklaring /utlegning av masken til akkurat henne?

-> Hun var hans ”patron”.

Er dette et eksempel på ”addressee” slik Genette beskriver det s. 194-195? (selv om adressaten her er spesifisert, så er det i siste instans ”leseren” som er målet for ’forordet’.)

Eller er det en ”dedikasjon” (jf s 117), dvs ”dedicatory epistle” (s. 118)?

* Et filologisk dilemma: Kan man rekonstruere forfatterens intensjon? Hvilke deler skal man legge mest vekt på? Er det noen indre spenning mellom parateksten og teksten? Parateksten som en maske?

* Har parateksten en annen funksjon i ”kunstlitteratur” enn i ”skjønnlitteratur”?

Annen type verk gir annen type paratekst.

Jf også noen referanser til *imitatio*:

se Iris’ s. 32:

”this western mount of mighty Brittany, the land of civil music and of rest, and are pleased to appear in the self-same figures wherein antiquity hath formerly clothed them and as they have been cast in the imagination of piety, who hath given mortal shapes to the gifts and effects of an eternal power of that those beautiful characters of sense were easier to be read than their mystical *Ideas* dispersed in that wide and incomprehensible volume of nature.”

Daniel understreker at stykket framhever én av gudinnenenes egenskaper – som framhever stykkets intensjon (”according to some one property that fitted our occasion”) – og ser bort fra andre betydninger og tolkninger. Igjen en referanse til imitasjonsteori?:

”owing no homage to their intricate observations, we were left at liberty to take no other knowledge of them than fitted our present purpose nor were tied by any laws of heraldry to range them otherwise in their precedencies than they fell out to stand with the nature of the matter in hand.” (26)

Jf hva Daniel skriver i *A Defence of Rhyme* (1603): ”Me thinkes we should not so soone yield our consents captiue to the authoritie of Antiquitie, vnlesse we saw more reason: all our vnderstandings are not to be built by the square of *Greece* and *Italie*. We are tje children of nature as well as they, we are not so placed out of the way of iudgement but that the same

Sunne of Discretion shineth vpon vs, wee haue our portion of the same vertues as well as of the same vices, (...)" (p. 8) etc mot autoritetene, mot slavisk å forfølge antikken (jf hans "oppvurdering" av 'barbarene' i historien s. 9 – Daniel skriver den tidlige filologiens historie i dette verket...)

"So that it is but the clouds gathered about our owne iudgement that makes vs thinke all other ages wrapt vp in mists, and the great distance betwixt vs, that causes vs to imagine men so farre off, to be so little in respect of our selues." (10)